

Ένα κορίτσι στα χρόνια της Επανάστασης

Σ' ένα χωριό της Θεσσαλίας ο κόσμος ακόμα υποφέρει .Ο Έλληνας εδώ ακόμη φοράει το ένδυμα του δούλου. Τα μηνύματα του Ρήγα έφτασαν στα αυτιά τους.

Τα κατορθώματα στο Μοριά.

Ο ξεσηκωμός στη Ρούμελη.

Η αυτοθυσία των κατοίκων και η πίστη των Μεσολογγιτών στην Ελευθερία τους, κάνουν υπερήφανους τους Έλληνες της Θεσσαλίας αλλά συγχρόνως συλλογιζόμενοι την δική τους αδράνεια κατακλύζονται από ενοχές.

Όσπου ήρθε η ώρα!

Έρθε ο δείπνος ο μουσικός!

(Στον οντά ενός σπιτιού, πατέρας: Μήτρος , κόρη : Ελένη)

ΠΑΤ: Ελένη περιμένουμε επισκέψεις, να έχεις το νου σου, θα μαι στο στάβλο

ΕΛ: Μάλιστα πατέρα , (σκέπτεται),Πατέρα με το συμπάθειο , τους ξέρω τους επισκέπτες ;

ΠΑΤ: Ναι είναι ο Παπάς και ο Σπυρονάσιος ο τσαμπάζης από τον Τύρναβο.

ΕΛ : (αινιγματικά) Πάλι για το βόδι έρχεται;

ΠΑΤ: Ναι , μάλλον τώρα ίσως το πλερώσει παραπάνω.

ΕΛ : (ειρωνικά) Ίσως αλλά δεν το βλέπω.

ΠΑΤ : Εσένα μη σε νοιάζει , κάνε αυτό που σου είπα .

ΕΛ: Μάλιστα θα έχω το νου μου.

(φωνές) Ελένη , Ελένη.....

ΕΛ: Βρε καλώς την Εύανδη.

ΕΥΑΔ : (Αγκαλιάζει την Ελένη γελώντας)

ΕΛ : Πώς ήταν αυτό ; Τι ευχάριστη έκπληξη !

ΕΥΑΔ : Να , έμαθα ότι ξεμπάρκαρε ο ξάδερφός σου ο Σταμάτης και σίγουρα θα έφερε νέα από τη Βενετιά.

ΕΛ : Ου πολλά ,πάρα πολλά!

ΕΥΑΔ : Για πες ,για πες ,αδημονώ να ακούσω.

ΕΛ: Μου είπε πως οι Έλληνες ξεσηκώθηκαν, πήραν τουφέκια στο Μοριά και στη Ρούμελη. Βγήκαν στα βουνά με αρχηγούς τον Κολοκοτρώνη και τον Καραϊσκάκη, αυτόν από το Μαυρομάτι της Καρδίτσας.

ΕΥΑΔ : Ναι έχω ακούσει πολλά για αυτόν ,κρυφά απο τον πατέρα μου και τον θείο μου. Ναι , είναι αυτός ο γενναίος ο γιος της καλογριάς.

ΕΛ : Ακόμη λέει ο ξάδερφός μου πως όλοι οι καπεταναίοι μετέτρεψαν τα πλοία τους σε πολεμικά και χτυπάνε αβέρτα τους Τούρκους σ' όλες τις θάλασσες.

ΕΥΑΔ : Βρε συ Ελένη και οι δικοί μας τι κάνουν; Μένουν με σταυρωμένα χέρια; Πέσε μήλο να σε φάω ;

ΕΛ : (σίμωσε κοντά) Μμ, κάτι γίνεται. (πονηρά)

ΕΥΑΔ : Κιοτήδες είναι οι δικοί μας . Δεν τους βλέπω .

ΕΛ : Άκου και μένα φιλενάδα ,κάτι ψήνεται.

ΕΥΑΔ : ΜπάαααΔεν ξεστρατίζουν οι δικοί μας από τον τούρκικο ζυγό .

ΕΛ: Πιστεύω ότι όλοι νιώθουν ότι έφθασε ο κόμπος στο χτένι. Μια σπίθα ,μια αφορμή να λαμπαδιάσει ο Όλυμπος και να αναστενάξει ο Τούρκος.

ΕΥΑΔ : Άλλο τι το καινούριο σου 'πε απ τη βλαχιά ο ξάδερφός σου;

ΕΛ: Να Εύαδνη , μου 'μαθε και ένα τραγούδι που το τραγουδάνε όλοι οι νέοι στη Βαλκανική ,σε όλα τα καφενεία και σε όλα τα λιμάνια.

ΕΥΑΔ : Πες το Ελένη μου, πες το να το ακούσω και γω!

ΕΛ : Ως πότε παλικάρια θα ζώμεν στα στενά ,μονάχοι σα λιοντάρια στις ράχες στα βουνά. Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνους σκλαβιά και φυλακή.

ΕΥΑΔ: Ελένη μου ! θαυμάσιο , υπέροχο!

ΕΛ: Σου άρεσε;

ΕΥΑΔ : Όχι μόνο μου άρεσε αλλά θα φροντίσω να το παίξω και στο βιολί του πατέρα μου.

ΕΛ : Ωραία ιδέα Εύαδνη .Όρε τι γλέντια θα κάνουμε!

(φωνές...Ελένη ,Ελένη.....)

Μάλιστα πατέρα....

ΠΑΤ: Μπα είναι και η Εύαδνη εδώ?

ΕΥΑΔ : Να μπάρμπα-Μήτηρο είδα ένα κακό όνειρο και πέρασα να το πω στην Ελένη.

ΠΑΤ: Κακό όνειρο ! Μάλιστα παιδί μου! (κουνάει το κεφάλι του στεναχωρημένος).

ΕΥΑΔ: Αντίο σας.

ΠΑΤ: ΩΧ! ΩΧ! (στεναχωρημένος)

ΕΛ: Τι έχεις μπαμπά μου και βαριαναστενάξεις; Γιατί είσαι λυπημένος; Στεναχωρήθηκες που δεν ήρθε ακόμα ο Παπαγιώργης και ο Σπυρονάσιος;

ΠΑΤ : Όχι παιδί μου .Ίσα ίσα τους διεμήνυσα να μην έρθουν.

ΕΛ: Γιατί, δεν πουλάς το βόδι; (ειρωνικά)

ΠΑΤ: Ποιο βόδι (σκεπτικός) τι λες τώρα;

ΕΛ: (ειρωνικά) Γι' αυτό δεν θα ερχόταν ο Σπυρονάσιος;

ΠΑΤ: Ναι αλλά τώρα προέχουν άλλα πράγματα.

ΕΛ: Ποια είναι αυτά πατέρα που τόσο σε έχουν στεναχωρήσει ;

ΠΑΤ: Με κάλεσε ο Αγάς του χωριού .(παγωμένα)

ΕΛ: Ο Αγάς , ο Αγάς ! Και τι σου ζήτησε πάλι πατέρα;

ΠΑΤ :Να, μου ζήτησε τα 3/4 της σοδειάς και το ζευγάρι .Γιατί λέει ότι ο Σουλτάνος τού έστειλε φερμάνι ότι για τις βλακειές που κάνουν οι γκιαούρηδες στο Μοριά ,στη Ρούμελη και στη θάλασσα , πρέπει να αγοράσει το δοβλέτι όπλα και κανόνια για να διαλύσει αυτά τα ρεμπέτ ασκέρια ,των άμυαλων γκιαούρηδων.

ΕΛ: Καί συ πατέρα τι του απάντησες ;

ΠΑΤ: Του είπα : Αγά μου πολλά μου ζητάς .Αν σου δώσω τη σοδειά, τι θα ταΐσω τη φαμελιά μου; Αν σου δώσω το ζευγάρι με τι θα καμώνω τα χωράφια μου;

ΕΛ: Και αυτός τι σε απάντησε ;

ΠΑΤ: Μήτρο εκείνο που προέχει είναι να σωθεί το δοβλέτι ,το φερμάνι του Σουλτάνου είναι διαταγή. Όποιος δεν υπακούει σ' αυτό ΘΑΝΑΤΟΣ .Για αυτό και έχω τις αποθήκες γεμάτες με όπλα ,γι' αυτό το σκοπό αν καμιά φορά κάνουν κάτι οι γκιαούρηδες θα τους λιανίσω, θα τους εξαφανίσω!

ΕΛ: Μήπως πατέρα τον προλάβουμε εμείς ; (ειρωνικά)

ΠΑΤ: Τι εννοείς να τον προλάβουμε;

ΕΛ: Να, να.....

Ακούγεται από έξω ο σκοπός του Ρήγα .

ΠΑΤ: Ποιος είναι αυτόςστο σπίτι μου;

Τί είναι αυτός ;

Τί κάνει;

ΕΛ: Πατέρα είμαι μεγάλη κοπέλα. Άλλες σαν και μένα έχουν παντρευτεί.

Ξέρεις και ξέρω πολύ καλά. Ξέρουμε και οι δυο μας ότι αυτός είναι ο σκοπός του Ρήγα .Είναι ο ύμνος του Αγώνα.

ΠΑΤ: Εσύ πώς ξέρεις; Από πού ; Από ποιόν; Πες του , πες του , πες του να σταματήσει.

ΕΛ:(ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ) Σώπασε ,έφυγε μην αναστατώνεσαι πατέρα, τα ξέρω όλα!

ΠΑΤ: Ποιά όλα;

ΕΛ: Ο Σπυρονάσιος κάνει τον τζαμπάζη , δεν είναι τζαμπάζης.

ΠΑΤ: Τί είναι;

ΕΛ: Είναι σύνδεσμος της Φιλικής Εταιρείας, Τομεάρχης . Και ο παπάς επίσης Φιλικός είναι .Πατέρα μην φοβάσαι . Πατέρα περίμενε .Πατέρα μην ενδώσεις στον Αγά .Εγώ σαν γυναίκα δαισιθάνομαι ότι πρέπει να περιμένεις .Πιστεύω ότι ήρθε η ώρα ,ήρθε η ώρα του ραγιά, ήρθε ο δείπνος ο μυστικός .Πήγαινε κανά δυό μέρες στο χωριό του παππού, να το συζητήσεις μαζί του και μετά έρχεσαι και αποκρίνεσαι του Αγά.

ΠΑΤ: Καλά λες Ελένη μου .Θα πάω να το συζητήσω και με τον παππού ,πατέρας μου είναι, επιβάλλεται .Αλλά πρόσεχε για την Εταιρεία, μην βγάλεις άχνα σε κανένα, θα μας σφάξει όλους ο Αγάς. Άκουσες πόσα όπλα έχει ,τόσα που μπορεί να κάνει ζάπι όλη την περιοχή.

ΕΛ: Όπως ορίζεις εσύ πατέρα, τα δέοντα με την αγάπη μου στον παππού μου.

(ΦΕΥΓΕΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ . ΤΟΝ ΞΕΠΡΟΒΟΔΙΖΕΙ.)

(Συνεχίζει να είναι σκεπτική η Ελένη. Κάθεται, σηκώνεται, δεν την χωράει ο τόπος.)

ΤΑΣΟΣ: (Μπαίνει στον οντά. Ξαφνιάζεται από την περίσκεψη και την στεναχώρια της Ελένης και φωνάζει)

Ελένη τι έγινε; Γιατί είσαι έτσι ; Γιατί δεν μιλάς ;

(Η Ελένη δεν αποκρίνεται) Σου μιλάω, τι έπαθες ;

ΕΛ: Εγώ ; Τίποτα!

ΤΑΣ: Τόση ώρα σου μιλάω και σύ στην κοσμάρα σου!

ΕΛ: Τάσο αδερφέ μου , αυτή η κατάσταση δεν πάει άλλο.

ΤΑΣ: Ποια κατάσταση, δεν σε καταλαβαίνω .

ΕΛ: Αυτή του Αγά, αυτή με τους Τούρκους.

ΤΑΣ: Ελένη ,αδερφούλα μου ,αυτός είναι ο αφέντης μας.

ΕΛ: Τι θες να πεις Τάσο , ο Θεός μας τον χάρισε;

ΤΑΣ: Να, αυτός διαφεντεύει.

ΕΛ: Για το καλό ή για το κακό;

ΤΑΣ: Έκανε κάτι το τραγικό;

ΕΛ: Δυστυχώς μόνο τραγικός και επικίνδυνος είναι .Πώς μπορείς να χαρακτηρίσεις κάποιον που στα καλά καθούμενα, σου αφαιρεί τα πάντα από το φτωχό νοικοκυριό μας.

ΤΑΣ: Μας πήρε το δερμόνι ,το τσεκούρι , τον τράγο ;

ΕΛ: Πολύ χειρότερα ,μας παίρνει όλη τη σοδειά μας και το ζευγάρι μας!

ΤΑΣ: Πότε ; Πώς ; Πώς έγινε ;

ΕΛ: Έδωσε διορία στον πατέρα μας δύο ημέρες για να τα παραδώσει!

ΤΑΣ: Μα αυτός έχει τις αποθήκες του γεμάτες και το Βαλαμά γεμάτο βόδια και άλογα.

ΕΛ: Βλέπεις λέει ότι οι δικοί σας οι γκιοιούρηδες δεν κάθονται καλά στο Μοριά και στη Ρούμελη, ξεσηκώθηκαν ,άρπαξαν τα όπλα και ζητούν ελευθερία . Γι' αυτό η Υψηλή Πύλη χρειάζεται εφόδια και ζωντανά για να αγοράσει κανόνια για να καταπνίξει την επανάσταση.

ΤΑΣ: Α! μάλιστα ,ήρθε λοιπόν και η σειρά μας!

ΕΛ: Τι εννοείς ήρθε και η σειρά μας ; (με υπονοούμενο)

ΤΑΣ: Να, μου είπαν οι φίλοι μου ότι πολλά συνέβησαν σ' αυτούς και στις οικογένειές τους .

ΕΛ: Δηλαδή;

ΤΑΣ: Ακόμη χειρότερα , δεν μπορώ να σου τα πω, μ' έχουν ορκίσει!

ΕΛ: (ΣΚΕΠΤΙΚΗ) Τάσο έχω μια ιδέα !

ΤΑΣ: Σ' ακούω .

ΕΛ: Να, τώρα που απουσιάζει και ο πατέρας, να , λέω να καλέσεις τους φίλους σου και να το συζητήσουμε όλοι μαζί.

ΤΑΣ: Σαν τι να συζητήσουμε;

ΕΛ: Τάσο είμαστε μεγάλοι πλέον .Δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δαχτυλάκι μας.

ΤΑΣ: Τι εννοείς;

ΕΛ: Να μιλήσουμε για την Εταιρεία και την Επανάσταση!

ΤΑΣ: Όστε ξέρεις και συ για την Εταιρεία;

ΕΛ: Ξέρω και παρα ξέρω ,όπως ξέρω ότι ξέρετε και όλοι σας .Εδώ ο κόσμος το 'χει τούμπανο και μεις κρυφό καμάρι.

ΤΑΣ: Άντε να τους φέρω ,άντε και τους κουβάλησα ,και τι θα πούμε ;

ΕΛ: Μωρέ φέρτους εσύ εδώ και θα βρούμε να πούμε κάτι ,θα βρούμε.

ΤΑΣ: Πάω ,πάω(φεύγει)

ΕΛ: (ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΕΣ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΗ)

(ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΘΟΡΥΒΟΣ)

Έρχονται , έρχονται....

Γεια σου Ελένη , καλώς τον Λεωνίδα !

Γεια σου Ελένη , καλώς τον Σπύρο!

Γεια σου Ελένη ,καλώς τον Αχιλλέα!

Γεια σου Ελένη , γεια σου Δαμιανέ!

Γεια σ' όλους ,καλώς τον Δήμο!

ΕΛ: Σας είπε ο Τάσος για ποιο λόγο μαζευτήκαμε ;

ΣΠΥΡΟΣ: (ΠΕΤΙΕΤΑΙ) για τους παραλογισμούς του Αγά. Δεν με πιάνει ο ύπνος τρεις μέρες τώρα, θέλει λέει να γίνω γενίτσαρος ,να πολεμήσω με τους Τούρκους ,εναντίον των Ελλήνων. Είναι καλά ο άνθρωπος ; Όχι δεν μπορώ, δεν το μπορώ κάτι πρέπει να κάνω!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ: Εμένα ζήτησε από τον πατέρα μου να του δώσει τη μικρή μου αδερφή την Αγγελικούλα να τη στείλει δώρο στον πασά στα Γιάννινα. Να γίνει χανούμισσα... Όχι δεν μπορεί , δεν γίνεται, δεν μπορούμε να την ξεγράψουμε .Τέτοια ντροπή ,όχι ,δεν το χωράει ο νους μας η Αγγελικούλα μας στο χαρέμι ,καλύτερα να πεθάνω!

ΔΑΜΙΑΝΟΣ :Δηλαδή εμάς που μας παίρνει όλο το κοπάδι και μας αφήνει σύξυλους με τις γκλίτσες και τα σκυλιά θα πρέπει να πούμε και ευχαριστώ ,θα πρέπει να είμαστε και ευγνώμονες .Όχι κάνω το σταυρό μου ,θα πάρω εκδίκηση!

ΑΧΙΛΛΕΑΣ: Εγώ δεν θα περιμένω να έρθει η σειρά μου για να συγκρίνω το κακό που θα με βρει. Θα τον προλάβω ,θα πάρω εκδίκηση!

ΔΗΜΟΣ : Εντάξει Αχιλλέα και 'γω μαζί σου. Αλλά με τις γκλίτσες;

ΕΛΕΝΗ : Δήμο ,υπάρχει τρόπος.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ :Με τι, Ελένη ;

ΕΛΕΝΗ : Με όπλα Αχιλλέα!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ : Όπλα , με ποια όπλα ;

ΕΛΕΝΗ : Ακούστε, έχω το σχέδιό μου.

(ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ : ΣΕ ΑΚΟΥΜΕ)

Ο Αγάς περηφανεύτηκε στον πατέρα μας ότι η αποθήκη είναι γεμάτη όπλα .Επειδή αυτός και όλο το συνάφι τους είναι καχύποπτοι τα κλειδιά τα έχει πάντα επάνω του.

ΤΑΣΟΣ : Αφού τα έχει μαζί του τι μπορούμε να κάνουμε;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ : Να τον καθαρίσουμε ;

ΕΛΕΝΗ : Όχι μην βιάζεστε....Ας σκεφτούμε.

ΑΚΟΥΣΤΕ : (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)

Θα πας Τάσο στο κονάκι του και θα τον καλέσεις να έρθει στο σπιτικό μας να τον ευχαριστήσουμε για το καλό που μας έκανε.

ΤΑΣΟΣ : Καλά τρελή είσαι; Ποιο είναι το καλό ;

ΕΛΕΝΗ : Να ,ότι μας άφησε το 1|4 της σοδειάς. Λίγο το έχεις ;

Ξύπνα ,περίμενε αδερφέ.

Ύστερα αφού έρθει εδώ ο Αγάς θα τον υποδεχτώ εγώ ,θα του βάλω μια ρακή ,θα του βάλω δεύτερη , τρίτηθα μεθύσει ο Αγάς θα μπουκάρετε εσείς θα πάρετε τα κλειδιά θα πάρετε τα όπλα και δρόμο για τα ΑΓΡΑΦΑ στο γιο της Καλογριάς .

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ :ΣΥΜΦΩΝΟΙ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ : ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ

ΑΓΑΣ: Μήτρο έ Μήτρο.....

ΕΛΕΝΗ : Καλώς τον Αφέντη μας ,κόπιασε στο φτωχικό μας μεγάλε αφέντη.

ΑΓΑΣ: Μετά χαράς τσούπρα μου. (στρογγυλοκάθεται)

ΕΛΕΝΗ : Μια ρακή αφέντη μου, απ' το αμπελάκι μας;

ΑΓΑΣ : Α ...νόστιμη πολύ ,γλυκόπιση σαν και σένα !

ΕΛΕΝΗ : Άλλη μια αφέντη μου και άσπρο πάτο , στην υγεία σου αφέντη μου στην υγεία σου....

(Ο ΑΓΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΙΛΑΕΙ, ΑΡΧΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ,ΖΑΛΙΖΕΤΑΙ.ΒΓΑΖΕΙ ΠΑΙΖΕΙ ΜΕ ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑΜΠΑΙΝΕΙ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ: ΩΣ ΠΟΤΕ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ.....)

Ανανίπτει προς στιγμήν ο Αγάς ,συνεχίζει ο αμανές. Μπουκάρουν όλα τα παιδιά παίρνουν τα κλειδιά , χλευάζουν τον Αγά όλοι μαζί :

ΩΣ ΠΟΤΕ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ